

Texte vechi pentru tinerii de azi

“Biserica trebuie respectată și îngrijită ca o garanție a vieții sufletești a neamului, pentru că religia este aspectul lui cel mai solid și mai durabil, fiind aspectul lui spiritual. Spiritul este mai mare și, mai puternic decât orice formă materială. Omul trăiește câteva decenii, ideea trăiește secole și milenii, sau poate cât pământul. Biserica este afirmarea noastră spirituală, de aceea siguranța continuității și a permanenței noastre, așa zice a veșniciei noastre. *Biserica națională este neamul românesc sub specie aeternitatis*, ceea ce evident nu este statul. Căci dacă, prin vreo catastrofă politică, statul ar dispărea, Biserica i-ar supravețui și ar dura cât poporul însuși.”

Teodor M. Popescu, *Misiunea creștină a statului*, București, 8 Martie 1934
Culegere Pr. P.B.

....Și să ne ierți.....

Pr.stavr.Radu Botiș

Se ‘nalță nori și pacea e departe
În suflet zbugium cade neîncetat,
N-am luat prinosul care ne-a fost dat;
Păcatul, fericirea o împarte.

Nu știm ce-i pacea, Doamne, ne învață
Și lacrimând să ne cunoaștem vina,
Să mulțumim vindecători, de tina
Recunoștinței raiului pe pleoape.

Să înălțăm din zbugium și poveri
Un sentiment de slavă creștinească
Și Duhul Nemuririi să umbrească
În trecerea spre veșnici primăveri.

.....
Și să ne ierți, și să ne ierți mereu
Prin Duhul și prin Fiul - Tată Dumnezeu.

VORBEȘTE , CLIPELE SE SCURG

de Radu Botiș

Vorbește Doamne, clipele se scurg
Și cerul parcă-i mai sărac de stele,
Par zilele adeseori mai grele
Cînd totul se înveșmîntă în amurg.
Vorbește Doamne, vremea e puțină
Cărarea se îngustează tot mai mult-
Aș vrea cât mai e timp s-ascult
Cereasca simfonie în surdină.
Și de-aș mai vrea să mă răsfăț o vreme
Cu lumea pironită-n pământesc,
Adu-mi aminte de-un tărîm ceresc
Lipsit de înguste, sumbre teoreme.
Nu înceta Prea Bune să-mi vorbești
În astă lume atît de trecătoare,
Cuprinsă-n cea din urmă încercare
Pierzaniei, în lucruri nefirești.

Așteptare

Dezmat e întreaga lume ce-o traim
Cu rele cit cuprinde,uneori cu bune
Si parca nu vrea nimeni a ne spune
Ce înseamna,necuprinsul,sa iubim.

Stau adunate lungi zile,gramada
Iar stralucirea lor parc-a apus
Privind in urma vremea ce s-a dus
Nu mai e nimeni,unul,sa o vada.

Trec vremi,iar alte vremi se norocesc
Scaldate intr-o lumina prea confuza,
Prezent este momentul ce ne scuza
Petrecerii prin spatial lumesc.

Trec vremile,copiii nostrii cresc
N-au timp sa ne inteleaga intristarea,
Noi girboviti,ne mai urmam cararea
Alunecind,pe rind,in pamintesc.

Trec zilele tacute rind pe rind
Iar taina lor se pierde-n departare-
Umil asteapta clipa de impacare
Iisus cu gestul inca blind.

Radu Botis

